

SOOVITUSED

KOMISJONI SOOVITUS,

12. märts 2014,

äritegevuse ebaõnnestumist ja maksejõuetust käsitleva uue lähenemisviisi kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2014/135/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 292,

ning arvestades järgmist:

- (1) Käesoleva soovitus eesmärk on tagada, et elujõulist ettevõtetele, kes on rahalistes raskustes, oleks kõikjal liidus võimalik kasutada liikmesriikide maksejõuetusmenetlusi, et nad saaksid alustada varakult oma tegevuse ümberkorraldamist hoidmaks ära maksejõuetust, suurendades seega ettevõtte koguväärtust võlausaldajate, töötajate, omanike ja majanduse jaoks tervikuna. Samuti on soovitus eesmärk anda ausatele pankrotistunud ettevõtjatele kõikjal liidus uus võimalus taas äritegevust alustada.
- (2) Liikmesriikide õigusnormid, mis reguleerivad maksejõuetust, on väga erinevad selles osas, millised on rahalistes raskustes võlgnike võimalused oma äritegevus ümber korraldada. Mõnes liikmesriigis on menetluste hulk piiratud ja ettevõtjatel on võimalik oma äritegevust ümber korraldada alles suhteliselt hilises maksejõuetuse staadiumis ametliku maksejõuetusmenetluse raames. Teistes liikmesriikides on tegevuse ümberkorraldamine võimalik varem, kuid olemasolevad menetlused ei ole nii tõhusad, kui need võiksid olla, või kaasneb nendega rohkemal või vähemal määral formaalsusi – see käib eelkõige kohtuväliste menetluste kohta.
- (3) Samuti on liikmesriikide normid, millega antakse ettevõtjatele uus võimalus äritegevust alustada eelkõige sel teel, et nad saavad vabaneda varasema äritegevuse käigus tekkinud võlgadest, erinevad võlgadest vabanemise tähtaja ja tingimuste osas.
- (4) Erinevused liikmesriikide õigusraamistiketes, mis reguleerivad äritegevuse ümberkorraldamist, ja õigusnormides, millega antakse ausatele ettevõtjatele uus võimalus, viivad

selleni, et teise liikmesriiki investeerimisel suurenevad riskide hindamise kulud ja ebakindlus, laenusaamise tingimused varieeruvad ning võlgade sissenõudmise tulemuslikkus on liikmesriigiti erinev. Nende erinevuste tõttu on ka piiriüleste kontsernide puhul ühtsete ümberkorralduskavade koostamine ja vastuvõtmine raskem. Laiemalt võttes võivad need erinevused osutuda takistuseks äriühingutele, kes soovivad oma tegevust teistesse liikmesriikidesse laiendada.

- (5) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ on reguleeritud ainult küsimused, mis on seotud kohtualluvuse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmisega, kohaldatava õiguse ning piiriüleste maksejõuetusmenetluste puhul tehtava koostööga. Komisjoni ettepanek selle määruse muutmiseks ⁽²⁾ peaks laiendama määruse reguleerimisala nii, et see hõlmaks ka ennetavad menetlused, millega edendatakse majanduslikult elujõuliste võlgnike päästmist ja antakse ettevõtjatele uus võimalus. Kavandatavad muudatused ei lahenda aga eri liikmesriikide õiguses ettenähtud menetluste vaheliste erinevuste probleemi.
- (6) 15. novembril 2011 võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni maksejõuetusmenetluste kohta ⁽³⁾. Resolutsioon sisaldas soovitusi liikmesriikide maksejõuetusõiguse selliste aspektide ühtlustamise kohta nagu ümberkorralduskavade koostamine, tagajärjed ja sisu.
- (7) 3. oktoobri 2012. aasta teatises „Ühtse turu akt II“ ⁽⁴⁾ võttis komisjon kohustuse ühe olulise meetmena ajakohastada liidu maksejõuetusmenetlusi reguleerivad normid viisil, mis aitaks äriühingutel hõlpsamini ellu jääda ja annaks ettevõtjatele uue võimaluse. Komisjon teatas, et kavatseb sel eesmärgil analüüsida, kuidas saaks liikmesriikide maksejõuetusõigust veelgi tõhusamaks muuta, selleks et luua siseturul võrdsed võimalused äriühingutele, ettevõtjatele ja eraisikutele.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 15. novembri 2011. aasta resolutsioon soovitusetega komisjonile maksejõuetusmenetluse kohta ELi äriühinguid õiguse kontekstis, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) Komisjoni 12. detsembri 2012. aasta teatistes „Ettevõtte ebaõnnestumise ja maksejõuetuse juhtumite uus käsitusviis Euroopas” ⁽¹⁾ on tähelepanu juhitud teatavatele küsimustele, mille puhul erinevused liikmesriikide maksejõuetusõiguses võivad takistada tõhusa siseturu väljakujunemist. Teatistes on märgitud ka, et võrdsete võimaluste loomine nendes küsimustes peaks aitama suurendada äriühingute, ettevõtjate ja eraisikute usaldust teiste liikmesriikide õigussüsteemide vastu ning parandada laenu saamise võimalusi ja edendada investeerimist.
- (9) 9. jaanuaril 2013. aastal võttis komisjon vastu tegevuskava „Ettevõtlus 2020”, ⁽²⁾ milles muu hulgas soovitakse liikmesriikidel võimaluse korral lühendada 2013. aastaks ausa ettevõtja pankrotijärgse kohustustest vabanemise ja võlgade tasumise aega maksimaalselt kolme aastani ning pakkuda ettevõtjatele tugiteenuseid varajaseks ümberkorraldamiseks, nõu pankroti vältimiseks ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) tuge ümberkorraldamiseks ja taaskäivitamiseks.
- (10) Mitu liikmesriiki vaatavad oma maksejõuetusõigust praegu läbi, et parandada äriühingute päästmise normistikku ja ettevõtjatele uue võimaluse andmist. Seetõttu on praegu hea võimalus edendada sidusust nende ja tulevaste siseriiklike algatuste vahel, selleks et siseturu toimimist tugevdada.
- (11) Liikmesriikide maksejõuetusõigus peaks olema ühtsem, et vähendada erinevusi ja ebatõhusust, mis takistavad rahalistes raskustes olevate elujõuliste äriühingute varast ümberkorraldamist ja ausatele ettevõtjatele uue võimaluse andmist, ning sel teel kahandada ümberkorraldamisega seotud kulusid nii võlgnike kui ka võlausaldajate jaoks. Kui liikmesriikide maksejõuetusnormid oleksid sidusamad ja tõhusamad, saaksid kõik võlausaldajad ja investorid oma investeringutelt maksimaalselt tulu ning piiriülene investeerimine kasvaks. Sidusamad normid hõlbustaksid ka kontsernide tegevuse ümberkorraldamist sõltumata sellest, kus kontserni liikmed liidus asuvad.
- (12) Lisaks aitab takistuste kõrvaldamine rahalistes raskustes olevate elujõuliste äriühingute tõhusalt ümberkorraldamisel töökohti päästa ning on kasulik majanduskeskkonnale tervikuna. Kui ettevõtjatel oleks lihtsam uuesti äritegevust alustada, oleks liikmesriikides ka rohkem füüsilisest isikust ettevõtjaid. Pealegi aitaksid tõhusad maksejõuetusnormid paremini hinnata laenamisotsustega seotud riske ja leevendaksid võlgades ettevõtjate kohanemist, alandades nende võlgade vähendamise protsessiga seotud majanduslikke ja sotsiaalseid kulusid.
- (13) VKEdel oleks liidu tasandi sidusamast raamistikust palju kasu, kuna neil ei ole vajalikke vahendeid, et kanda suuri ümberkorraldamiskulusid või kasutada mõnes teises liikmesriigis kehtivaid tõhusamaid ümberkorraldusmenetlusi.
- (14) Ka maksuasutused on huvitatud tõhusatest ümberkorraldusnormidest elujõuliste ettevõtete jaoks. Käesoleva soovitusel rakendamisel peaksid liikmesriigid võtma asjakohased meetmed, et tagada maksutulu kogumine ja sissenõudmine vastavalt õiglase maksustamise üldpõhimõtetele, ning võtma tõhusad meetmed maksupettuse, maksudest kõrvalehoidmise ja maksualaste kuritarvituste vastu.
- (15) Käesoleva soovitusel reguleerimisalast on asjakohane välja jätta kindlustusandjad, krediitiasutused, investeerimisühingud ja ühisinvesteerimisettevõtjad, kesksed vastaspoolad, väärtpaberite keskedepositooriumid ja muud finantseerimisasutused, kelle suhtes kohaldatakse maksevõime taastamise ja kriisilahenduse erimenetlusi, mille puhul on liikmesriikide järelevalveasutustel ulatuslikud sekkumisõigused. Kuigi tarbijate liigne võlakoorumus ja tarbijate pankrotid ei kuulu samuti käesoleva soovitusel reguleerimisalasse, tehakse liikmesriikidele ettepanek uurida võimalusi kohaldada neid soovitusi ka tarbijate suhtes, kuna mõned käesolevas soovitusel esitatud põhimõtetest võivad ka nende puhul asjakohased olla.
- (16) Ümberkorraldusnormid peaksid andma võlgnikule võimaluse lahendada oma rahalised raskused varakult, siis kui tema maksejõuetust on veel võimalik ära hoida ja tegevuse jätkamine tagada. Et aga vältida ümberkorraldusmenetluse kuritarvitamist, peavad võlgniku rahalised raskused olema sellised, mis lõppeksid tõenäoliselt tema maksejõuetusega, ja ümberkorralduskava abil peab olema võimalik võlgniku maksejõuetus ära hoida ja tagada tema äritegevuse jätkusuutlikkus.
- (17) Selleks et liikmesriikide ümberkorraldusnormid toimiks tõhusamalt ning et vähendada viivitusi ja kulusid, peaksid ümberkorraldusmenetlused olema paindlikud, kusjuures kohtumenetlust tuleks kasutada ainult juhul, kui see on vajalik ja proportsionaalne selleks, et tagada võlausaldajate ja nende huvitatud poolte huvide kaitse, keda menetlus tõenäoliselt mõjutab. Näiteks ebavajalike kulude vältimiseks ja menetluse esialgsele iseloomule osutamiseks peaks võlgnik põhimõtteliselt säilitama kontrolli oma vara üle ja vahendaja või järelevalvaja määramine ei tohiks olla kohustuslik, vaid tuleks otsustada juhtumipõhiselt.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 final.

⁽²⁾ COM(2012) 795 final.

- (18) Võlgnikul peaks olema võimalus taotleda kohtult nõute sissenõudmise peatamist ja võlausaldajate taotlusest algatatud maksejõuetusmenetluse peatamist, kui sellised toimingud võivad läbirääkimisi negatiivselt mõjutada ja halvendada võlgniku äritegevuse ümberkorraldamise võimalusi. Selleks et säilitada õiglane tasakaal võlgniku ja võlausaldajate õiguste vahel ning võttes arvesse liikmesriikides viimasel ajal toimunud reformidest saadud kogemusi, ei tohiks nõute sissenõudmise peatamise esialgne tähtaeg olla pikem kui neli kuud.
- (19) Ümberkorralduskava peab kinnitama kohus tagamaks, et võlausaldajate õigusi piiratakse proportsionaalselt ümberkorraldamisest saadava kasuga ja et võlausaldajatel on võimalik kasutada tõhusaid õiguskaitsevahendeid vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas sätestatud ettevõtlusvabaduse ja omandiõiguse põhimõtetele. Kohus peaks seetõttu tagasi lükkama sellise ümberkorralduskava, mille puhul on tõenäoline, et kavandatav ümberkorraldamine piirab eriarvamusele jäävate võlausaldajate õigusi nii palju, et nad võivad mõistlikult eeldada, et ilma võlgniku äritegevuse ümberkorraldamiseta oleksid nende õigused suuremad.
- (20) Pankroti tagajärjed, eelkõige sotsiaalne halvaksapanu, juriidilised tagajärjed ja jätkuv suutmatus võlgu ära maksta, heidutavad suurel määral selliseid ettevõtjaid, kes otsivad võimalust uuesti äritegevust alustada, kuigi on tõendeid selle kohta, et ettevõtjaid, kes on pankroti läbi teinud, saadab teisel katsel tõenäolisemalt edu. Seetõttu tuleks astuda samme, et vähendada pankroti negatiivset mõju ettevõtjatele, nähes ette täieliku võlgadest vabanemise teatava maksimumpikkusega ajavahemiku järel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

I. EESMÄRK JA REGULEERIMISESE

- Käesoleva soovitus eesmärk on julgustada liikmesriike kehtestama norme, mis võimaldaksid rahalistes raskustes olevate elujõuliste ettevõtete tõhusat ümberkorraldamist ja annaksid ausatele ettevõtjatele uue võimaluse äritegevust alustada, edendades seega ettevõtlust, investeerimist ja tööhõivet ning aidates vähendada takistusi, mis segavad siseturu tõrgeteta toimimist.
- Soovituse eesmärk on siseturu toimimise takistuste vähendamise eelkõige:
 - alandada teise liikmesriiki investeerimisega seotud riskide hindamise kulusid,
 - parandada võlgade sissenõudmise tulemuslikkust võlausaldajate jaoks ja
 - kõrvaldada raskused piiriüleste kontsernide ümberkorraldamisel.

- Käesolevas soovitus on sätestatud miimumnõuded järgmistes valdkondades:

- ennetavat ümberkorraldamist reguleerivad normid ja
- pankrotistunud ettevõtjate võlgadest vabanemine.

- Käesoleva soovitus rakendamisel peaksid liikmesriigid võtma asjakohased ja tõhusad meetmed, et tagada maksude sissenõudmine, eelkõige maksupettuse, maksudest kõrvalehoidmise või maksualaste kuritarvituste puhul.

II. MÕISTED

- Käesolevas soovitus kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „võlgnik” – füüsiline või juriidiline isik, kes on rahalistes raskustes ja kelle maksejõuetuse tekkimine tulevikus on tõenäoline;
- „ümberkorraldamine” – võlgniku vara ja kohustuste koosseisu, tingimuste või struktuuri muutmine või eelnimetatute kombinatsioon eesmärgiga võimaldada võlgniku tegevuse osalist või täielikku jätkumist;
- „nõute sissenõudmise peatamine” – olukord, kus kohus peatab võlausaldaja õiguse nõuda võlgnikult nõude täitmist;
- „kohus” – kohus või muu asutus, kes on pädev tegema otsuseid ennetavate menetlustega seotud asjades, kellele liikmesriigid on usaldanud kohtu ülesanded ja kelle otsuse peale võib kohtuasutusele edasi kaevata või selle kohta võib kohtuasutusele esitada taotluse läbivaatamiseks.

III. ENNETAVA ÜMBERKORRALDAMISE NORMISTIK

A. Võimalus kasutada ennetava ümberkorraldamise menetlust

- Võlgnikel peaks olema võimalus kasutada normistikku, mis võimaldab neil oma äritegevuse ümber korraldada eesmärgiga vältida maksejõuetust. Normistik peaks sisaldama järgmisi elemente:
 - võlgnikul peaks olema võimalus oma tegevus varakult ümber korraldada, niipea kui ilmneb, et tema maksejõuetuse tekkimine tulevikus on tõenäoline;
 - võlgnik peaks säilitama kontrolli oma ettevõtte igapäevase tegevuse üle;
 - võlgnikul peaks olema võimalus taotleda nõute sissenõudmise ajutist peatamist;
 - liikmesriigi õiguses sätestatud häälteenamusega võlausaldajate poolt vastuvõetud ümberkorralduskava peaks olema siduv kõigi võlausaldajate suhtes, eeldusel et kohus kinnitab sellise kava;

- e) uut rahastamist, mis on vajalik ümberkorralduskava rakendamiseks, ei tohiks lugeda kõiki võlausaldajaid kahjustava õigustoiminguna tühiseks, tühistatavaks või mittetäidetavaks.

7. Ümberkorraldusmenetlus ei tohiks olla aeganõudev ega kulukas ning see peaks olema paindlik, nii et rohkem samme saaks astuda kohtuvaliselt. Kohus peaks sekkuma ainult siis, kui see on vajalik ja proportsionaalne selleks, et tagada võlausaldajate ja nende huvitatud poolte õiguste kaitse, keda ümberkorralduskava rakendamine tõenäoliselt mõjutab.

B. Ümberkorralduskavasid käsitlevatele läbirääkimistele kaasaaitamine

Vahendaja või järelevalvaja määramine

8. Võlgnikul peaks olema võimalik alustada oma äritegevuse ümberkorraldamise protsessi ilma kohtumenetlust algatamata.
9. Vahendaja või järelevalvaja määramine kohtu poolt ei tohiks olla kohustuslik, vaid tuleks otsustada juhtumipõhiselt, juhul kui kohus peab seda vajalikuks:
- a) vahendaja puhul selleks, et aidata võlgnikul ja võlausaldajatel korraldada edukad läbirääkimised ümberkorralduskava üle;
- b) järelevalvaja puhul selleks, et valvata võlgniku ja võlausaldajate tegevuse järele ning võtta vajalikud meetmed ühe või mitme võlausaldaja või muu huvitatud poole õigustatud huvide kaitseks.

Nõute sissenõudmise ja maksejõuetusmenetluse peatamine

10. Võlgnikul peaks olema õigus taotleda kohtult võlausaldajate, sh tagatud nõudega võlausaldajate ja eelisvõlausaldajate poolt kohtusse antud nõute sissenõudmise ajutist peatamist (edaspidi „sissenõudmise peatamine”), mis võib muidu ümberkorralduskava elluviimist takistada. Sissenõudmise peatamine ei tohiks takistada kehtivate lepingute täitmist.
11. Liikmesriikides, kus sissenõudmise peatamiseks tuleb täita teatavad tingimused, tuleks võlgniku taotluse korral sissenõudmine peatada juhul kui:
- a) võlausaldajad, kes esindavad olulist osa nõuetest, mida ümberkorralduskava tõenäoliselt mõjutab, toetavad läbirääkimisi ümberkorralduskava vastuvõtmise üle ning
- b) on alust mõistlikult eeldada, et ümberkorralduskava viiakse ellu ja see aitab võlgniku maksejõuetuse ära hoida.
12. Kui liikmesriigi õigus näeb ette, et võlgnikul on kohustus esitada pankrotiavaldus, ja kui võlausaldaja on taotlenud

maksejõuetusmenetluse algatamist võlgniku suhtes pärast seda, kui sissenõudmine on peatatud, tuleks ka võlgniku kohustus ja võlausaldaja taotluse menetlemine sissenõudmise peatamise tähtajaks peatada.

13. Sissenõudmise peatamise tähtaeg peaks tagama õiglase tasakaalu võlgniku ja võlausaldajate, eelkõige tagatud nõudega võlausaldajate huvide vahel. Seetõttu tuleks sissenõudmise peatamise tähtaeg määrata kavandatava ümberkorraldamise keerukusest lähtudes ja see ei tohiks olla pikem kui neli kuud. Liikmesriigid võivad ette näha, et seda tähtaega võib uuendada, kui ümberkorralduskava üle peetavatel läbirääkimistel on tehtud tõendatud edusamme. Sissenõudmise peatamise tähtaeg kokku ei tohiks olla pikem kui 12 kuud.

14. Kui sissenõudmise peatamine ei ole enam ümberkorralduskava vastuvõtmise hõlbustamise seisukohast vajalik, tuleks sissenõudmise peatamine lõpetada.

C. Ümberkorralduskava

Ümberkorralduskava sisu

15. Liikmesriigid peaksid tagama, et kohtud saaksid kinnitada ümberkorralduskavad võimalikult kiiresti ja üldjuhul kirjalikus menetluses. Liikmesriigid peaksid kehtestama ümberkorralduskava sisu kohta selged ja konkreetset nõuded. Ümberkorralduskava peaks sisaldama järgmiste punktide üksikasjaliku kirjelduse:
- a) selge ja täielik teave nende võlausaldajate kohta, kelle nõudeid kava mõjutab;
- b) kavandatava ümberkorraldamise mõju üksikutele võlgadele või võlaliikidele;
- c) nende võlausaldajate seisukoht ümberkorralduskava suhtes, kelle nõudeid kava mõjutab;
- d) uue rahastamise tingimused, kui see on asjakohane, ning
- e) kuidas aitab ümberkorralduskava hoida ära võlgniku maksejõuetuse ja tagada tema äritegevuse jätkusuutlikkuse.

Ümberkorralduskava vastuvõtmine võlausaldajate poolt

16. Selleks et suurendada ümberkorraldamise kasutegurit ja selle abil päästetavate elujõuliste ettevõtete arvu, peaks nendel võlausaldajatel, kelle nõudeid kava mõjutab, sh tagatud nõuetega ja tagamata nõuetega võlausaldajatel, olema võimalik ümberkorralduskava vastu võtta.
17. Erinevate huvidega võlausaldajad tuleks jagada eri klassidesse, mis väljendavad nende huve. Eri klassid peaksid olema tagatud vähemalt tagatud nõuetega ja tagamata nõuetega võlausaldajatele.

18. Ümberkorralduskava tuleks vastu võtta igas klassis võlausaldajate nõuete enamust esindavate hääletage nii, nagu on ette nähtud liikmesriigi õiguses. Juhul kui liikmesriigi õiguses on ette nähtud üle kahe võlausaldajate klassi, peaks liikmesriigil olema võimalus säilitada või kehtestada sätted, mis annavad kohtule õiguse kinnitada sellised ümberkorralduskavad, mida toetab enamik võlausaldajate klassidest, võttes eelkõige arvesse vastavate võlausaldajate klasside nõuete kaalu.

19. Võlausaldajatel peaksid olema võrdsed võimalused sõltumata sellest, kus on nende asukoht. Seepärast tuleks juhul, kui liikmesriigi õigus näeb ette ametliku hääletamisprotsessi, lubada võlausaldajatel üldjuhul kasutada hääletamiseks sidevahendeid, nagu näiteks tähtkiri või turvatud elektroonilised tehnoloogiavahendid.

20. Selleks et ümberkorralduskavade vastuvõtmine toimuks tõhusamalt, peaksid liikmesriigid tagama ka, et ümberkorralduskava oleks võimalik vastu võtta ainult teatavatel võlausaldajatel või teatavat liiki või teatavatesse klassidesse kuuluvatel võlausaldajatel, tingimusel et see ei mõjuta teisi võlausaldajaid.

Ümberkorralduskava kinnitamine kohtus

21. Tagamaks, et ümberkorralduskava ei kahjustaks võlausaldajate huvisid, ja õiguskindluse huvides tuleks ümberkorralduskavad, mis mõjutavad eriarvamusele jäänud võlausaldajate huvisid või millega nähakse ette uus rahastamine, kinnitada kohtu poolt, et need siduvaks muuta.

22. Liikmesriikide õiguses tuleks selgelt sätestada, millistel tingimustel saab kohus ümberkorralduskava kinnitada. Need tingimused peaksid hõlmama vähemalt järgmist:

a) ümberkorralduskava on vastu võetud asjaoludel, mis tagavad võlausaldajate õigustatud huvide kaitse;

b) ümberkorralduskavast on teatatud kõigile võlausaldajatele, kelle nõudeid see tõenäoliselt mõjutab;

c) ümberkorralduskava ei piira eriarvamusele jäävate võlausaldajate õigusi nii palju, et nad võiksid mõistlikult eeldada, et ilma võlgniku äritegevuse ümberkorraldamiseta, vastavalt kui ettevõtte likvideeritaks või müüdaks tegutseva ettevõttena, oleksid nende õigused suuremad;

d) ümberkorralduskavas ettenähtud uus rahastamine on vajalik kava elluviimiseks ja ei kahjusta eriarvamusele jäävate võlausaldajate huvisid.

23. Liikmesriigid peaksid tagama, et kohtud saavad tagasi lükata sellised ümberkorralduskavad, mis ilmselgelt ei aitaks ära hoida võlgniku maksejõuetust ega tagada ettevõtte elujõulisust, näiteks põhjusel, et kavas ei ole ette nähtud tegevuse jätkamiseks vajalikku uut rahastamist.

Võlausaldajate õigused

24. Kõiki võlausaldajaid, keda ümberkorralduskava tõenäoliselt mõjutab, tuleks kava sisust teavitada ning neile tuleks anda võimalus esitada vastuväiteid ja ümberkorralduskava vaidlustada. Nende võlausaldajate huvides, kes kava toetavad, ei tohiks vaidlustamine siiski üldjuhul ümberkorralduskava rakendamist peatada.

Ümberkorralduskava tagajärjed

25. Kui ümberkorralduskava on vastu võetud ühehäälselt kõigi võlausaldajate poolt, kelle nõudeid see mõjutab, peaks kava kõigi nende võlausaldajate suhtes siduv olema.

26. Kui ümberkorralduskava on kinnitanud kohus, peaks see olema siduv kõigi võlausaldajate suhtes, kelle nõudeid see mõjutab ja kes on kavas nimetatud.

D. Uue rahastamise kaitse

27. Uut rahastamist, sh uusi laene, teatava vara müüki võlgniku poolt ja võla aktsiateks konverteerimist, mis on kokku lepitud ümberkorralduskavas ja mille on kinnitanud kohus, ei tohiks lugeda kõiki võlausaldajaid kahjustava õigustoi- minguna tühiseks, tühistatavaks või mittetäidetavaks.

28. Kohtus kinnitatud ümberkorralduskava kohaselt uut rahastamist pakkuvad isikud tuleks vabastada ümberkorraldamisega seotud tsiviil- ja kriminaalvastutusest.

29. Uue rahastamise kaitse normidest tuleks teha erand, kui hiljem avastatakse, et uue rahastamisega seoses on toime pandud pettus.

IV. ETTEVÕTJATELE UUE VÕIMALUSE ANDMINE

Võlgadest vabanemise tähtajad

30. Pankroti negatiivset mõju ettevõtjatele tuleks piirata, selleks et anda neile uus võimalus. Ettevõtja peaks täielikult vabanema pankroti põhjustanud võlgadest mitte hiljem kui kolme aasta jooksul, mida arvestatakse:

a) võlgniku vara likvideerimisega lõppenud menetluse puhul kuupäevast, mil kohus tegi otsuse pankrotiaval- duse suhtes;

b) menetluse puhul, mille juurde kuulub võlgade tagasi- maksmise graafik kuupäevast, mil algas graafikukohane tagasimaksmine.

31. Võlgadest vabanemise tähtaja möödumisel peaks ettevõtja oma võlgadest vabanema, ilma et ta põhimõtteliselt peaks uuesti kohtu poole pöörduma.

32. Täielik võlgadest vabanemine lühikese aja jooksul ei ole alati asjakohane. Liikmesriikidel peaks seepärast olema võimalik säilitada või kehtestada rangemaid norme, mis on vajalikud selleks, et:

- a) takistada võlgadest vabanemist ettevõtjatel, kes on kas enne või pärast pankrotimenetluse alustamist käitunud ebaausalt või pahauskselt;
- b) takistada võlgadest vabanemist ettevõtjatel, kes ei pea kinni võlgade tagasimaksmise graafikust või ei täida mõnda muud juriidilist kohustust, mille eesmärk on võlausaldajate huvide kaitse, või
- c) tagada ettevõtja ja tema perekonna toimetulek, lubades tal teatavad varad endale jätta.

33. Liikmesriigid võivad teatavad võlaliigid, nt deliktiõiguslikust vastutusest tulenevad võlad, võlgadest täieliku vabanemise normide reguleerimisalast välja jätta.

V. JÄRELEVALVE JA ARUANDLUS

34. Liikmesriikidel soovitatakse rakendada käesolevas soovituses sätestatud põhimõtted 14. märtsiks 2015.

35. Liikmesriikidel palutakse koguda usaldusväärset aastapõhist statistikat algatatud ennetavate ümberkorraldusmenetluste

arvu ja kestuse kohta ning asjaomaste võlgnike suuruse ja menetluste tulemuse kohta ning esitada need andmed komisjonile korra aastas ja esimest korda 14. märtsiks 2015.

36. Komisjon annab hinnangu käesoleva soovitusel rakendamisele liikmesriikides 14. septembriks 2015. Sellega seoses hindab komisjon soovitusel mõju rahalistes raskustes äriühingute päästmisele ja ausatele ettevõtjatele uue võimaluse andmisele, selle koostöö teiste maksejõuetusmenetlustega teistes valdkondades, nagu näiteks võlgadest vabanemise tähtsajad füüsilistele isikutele, kes ei tegele kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega, soovitusel mõju siseturu toimimisele ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning liidu majanduse konkurentsivõimele. Komisjon hindab ka vajadust teha ettepanekuid täiendavate meetmete võtmiseks, et ühtlustada ja tugevdada soovitusel võetud lähenemisviisi.

Brüssel, 12. märts 2014

Komisjoni nimel
asepresident
Viviane REDING